

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/15/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620010308
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7620010308.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Martina Kurečka, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. augusta 2024 v Košiciach, o odvolaní prokurátora a poškodenej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 31.10.2023, sp. zn. 5T/52/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

Podľa § 316 ods.1 Tr. por. z a m i e t a odvolanie poškodenej C. D..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil obžalovaného A. B. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Spišskej Novej Vsi číslo: 1 Pv 333/18/8810-49 zo dňa 28.5.2020 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák. pre skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 2. augusta 2018, v čase okolo 11.00 h, v meste E. F. G., na ulici H., viedol osobné motorové vozidlo zn. I. J., evidenčného čísla E. XXX K., pričom v križovatke ulice H. L. M. N., v km 21,08, pri vychádzaní z ulice H. označenej dopravným značením ako vedľajšia cesta na cestu č. II/536 označenej ako hlavná cesta, smerom vľavo k železničnému priecestiu, nedal prednosť v jazde poškodenej C. D. jazdiacej na bicykli po ceste č. II/536, v smere jazdy od železničného priecestia na obec E., v dôsledku čoho narazil ľavou prednou časťou vozidla do pravej časti bicykla a poškodená spadla na cestu, pričom utrpela podľa znaleckého posudku ľahké zranenie, a to odreninu v oblasti koreňa nosa a trieštivú vnútro kĺbovú zlomeninu dolnej časti vretennej kosti s posunom úlomkov s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 2 mesiacov, pričom takto konal v rozpore s ust. § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal poškodenú C. D., nar. XX.X.XXXX, bytom E. F. G., H. XXXX/X, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal G. O. P., L., P. M. X, J. - I. Q. P., 851 04, IČO: XX XXX XXX, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil odvolanie prokurátor a splnomocnenkyňa poškodenej. Prokurátor v písomných dôvodoch uviedol, že nesúhlasí s názorom okresného súdu, lebo vychádza z jednostranne vyhodnotených dôkazov v prospech obžalovaného. Je toho názoru, že verzie obžalovaného a svedka K. B., ako i závery znalca

N. M. boli vyvrátené znaleckým skúmaním. Má za to, že znalec, ktorý za ústav prezentoval znalecký posudok doc. Ing. R. ozrejmil všetky okolnosti, ktoré kázal odvolací súd došetriť vo svojom zrušujúcom uznesení. Podľa názoru znalca doc. Ing. R. mechanizmus zrážky zodpovedá tomu, že vozidlo i bicykel v okamihu zrážky sa pohybovali. Znalec ďalej uviedol, že ak dá dokopy všetky podklady, ktoré má k dispozícii to znamená, charakter poškodenia bicykla, charakter poškodenia vozidla, konečnú polohu a aj to, ktorá z niečoho vyplýva, čo sa týka chodkyne a bicykla, tak má vysokú mieru až technickej istoty, že v okamihu zrážky sa vozidlo pohybovalo. Podľa odvolateľa znalec vysvetlil, že keď došlo k zrážke, nemohlo chodkyňu odhodiť ďaleko od vozidla, a tiež nemohlo ďaleko odhodiť ani nákup, ktorý mala poškodená na bicykli. Odvolateľ je toho názoru, že závery znalca N. M. boli vyvrátené a zhrnutím svedeckých výpovedí najmä výpovede poškodenej, svedka D. D., v spojení s výpoveďou znalkyne I. S. o tom, že pri náraze menšej intenzity sa krv spustí ihneď a z doplnenia znaleckého skúmania doc. Ing. R. je dostatočne preukázané, že vinníkom dopravnej nehody bol práve obžalovaný, ktorý nedal prednosť pri vychádzaní z vedľajšej cesty. Odvolateľ si uvedomuje, že v prípade pochybnosti o niektorých skutkových okolnostiach je potrebné rozhodovať v prospech obžalovaného, ale musí ísť o pochybnosť rozumnú, teda takú, ktorá je vysvetliteľná logickými operáciami a má logický a vysvetliteľný základ. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok.

Splnomocnenkyňa poškodenej v dôvodoch podaného odvolania poukázala, že záver súdu o oslobodení obžalovaného spod obžaloby nemá oporu a je v príkrom rozpore so zadokumentovaným skutkovým stavom. Okresný súd nevychádzal z komplexného posudzovania záveru znaleckého dokazovania, ako aj zo spektra ďalších listinných dôkazov, a preto nemožno hovoriť o spravodlivom a zákonom rozsudku čo do výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby a čo do výroku, ktorým bola poškodená odkázaná na civilný proces. Poškodená sa stotožňuje s prezentovanou právnou argumentáciou a vysloveným právnym názorom prokurátora a nepovažuje rozsudok konajúceho súdu za spravodlivý a zákonný. Navrhla, aby súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný podal vyjadrenie k odvolaniu prokurátora a k odvolaniu poškodenej. Vo vzťahu k odvolaniu prokurátora uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za taký, ktorý zohľadňuje skutkový a právny stav veci. Súd prvého stupňa správne, spravodlivo a zákonne vyhodnotil všetky pochybnosti o priebehu nehodového deja, keď ho oslobodil spod skutku obžaloby. Je preto nenáležité, aby prokurátor poukazoval, že ide zo strany súdu o jednostranné vyhodnotené dôkazy v jeho prospech, lebo súd na základe obsiahleho odôvodnenia zhodnotil všetky dôkazy, ktoré produkovala tak obžaloba, ako aj obhajoba. Poukázal, že nerozumie tvrdeniu, že argumenty jedného znalca majú vyššiu váhu, ako argumenty znalca druhého a taktiež poukazuje na rozpory v znaleckých posudkoch, ako aj na skutočnosť, že sa nepodarilo objektívnym spôsobom ustáliť miesto dopravnej nehody. Vytýka v ďalšom prednesy znalca doc. Ing. P. R., PhD., ktorý sa vyjadroval k otázkam krvných stôp, hoci nebol na to poverený a nebol konzultovať predmetnú problematiku na katedre hydrodynamiky, pričom táto otázka priamo nespadá do jeho „portfólia“, teda znalci Ing. D. M. ako i doc. N. P. R., P. neboli kompetentní a spôsobilí zodpovedať na položenú otázku o krvných stopách, a preto je potrebné akceptovať tvrdenia súdneho znalca MUDr. I. R., ktorý potvrdil, že z predloženej dokumentácie vyplýva, že poškodená sa mohla pohybovať pomalou chôdzou, prípadne mohla byť podopieraná inými osobami, a teda, že krvné striekance nevznikli v ležiacej polohe poškodenej, a teda na základe nich nemožno odvodzovať miesto dopravnej nehody. Navrhol zamietnuť odvolanie prokurátora.

K odvolaniu poškodenej uviedol, že poškodená sa prostredníctvom svojho splnomocnenca schýľuje až k dezinformáciám. Dáva do pozornosti, že s bicyklom manipuloval sused poškodenej D. D., ktorý zobral bicykel a odniesol ho domov a následne ho priniesol na miesto nehody, a to za účasti policajta T. I., taktiež suseda poškodenej, ktorý asistoval pri úkonoch konajúceho policajta, a ktorý nebol v službe. Zo strany poškodenej podľa názoru obžalovaného dochádza k účelovému prekrúcaniu faktov, a k tomu dochádza preto, lebo pochybností, ktoré majú byť posudzované v jeho prospech neboli v konaní vyvrátené, a preto rozsudok súdu prvého stupňa považuje za zákonný a správny.

Na základe podaných odvolaní krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné.

Podľa § 2 ods.12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Rozsudok okresný súd odôvodnil v zmysle intenciách § 168 ods.1 Tr. por. a v rozsudku stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že okresný súd pôvodne rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 18.10.2021 pod sp. zn. 5T/52/2020 kedy uznal obžalovaného A. B. za vinného z tam uvedeného skutku, ktorý kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák., za čo mu uložil podľa § 157 ods.2 Tr. zák., § 56 ods.1,2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods.2,3 Tr. zák. peňažný trest vo výške 400,- eur. Podľa § 57 ods.3 Tr. zák. pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu mu uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov a podľa § 61 ods.1, ods.2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods.2, ods.3 Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť druhy motorových vozidiel v trvaní 34 mesiacov a 8 dní. Zároveň rozhodol, že podľa § 287 ods.1 Tr. por. je obžalovaný povinný uhradiť poškodenej náhradu škody z titulu bolestného vo výške 1.526,40 eur a z titulu náhrady za liečenie a cestovné vo výške 211,77 eur a so zvyškom nároku poškodenú podľa § 288 ods.2 Tr. por. odkázal na civilný proces. Zároveň podľa § 287 ods.1 Tr. por. zaviazal obžalovaného uhradiť G. O. P., L.. J. – I. Q. Petržalka náhradu škody vo výške 3.391,95 eur za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenej. Na základe podaného odvolania procesnými stranami odvolací súd uznesením sp. zn. 4To/20/2022 zo dňa 23.11.2022 podľa § 321 ods.1 písm. b), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods.1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V zrušujúcom uznesení odvolací súd vyslovil právny názor, v ktorom smere je potrebné dokazovanie doplniť a na základe doplneného dokazovania následne vo veci zákonným spôsobom rozhodnúť.

Okresný súd postupoval dôsledne v zmysle zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, doplnil dokazovanie a na základe vyhodnotenia všetkých dôkazov, ktoré boli v konaní zabezpečené rozhodol tak, že obžalovaného oslobodil podľa § 285 písm. c) Tr. por. zo skutku tam uvedeného, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Obžalovaný A. B. zotrval v zhode na svojich výpovediach z prípravného konania, ako i na hlavnom pojednávaní keď tvrdil, že nehoda sa stala na križovatke medzi ul. H. a K.. S motorovým vozidlom šiel po ul. H., s vozidlom zastal asi 20 cm za biele vodorovné značenie, na ul. K. nevyšiel a počas toho ako stál, doňho poškodená narazila s bicyklom do prednej ľavej časti auta z boku. On so spolujazdcom B. vystúpili z vozidla a poskytli prvotnú pomoc poškodenej, zdvihli ju zo zeme a pomaly podopierajúc ju odviekli mimo vozovku. Počas tejto cesty ich poprosila, že je v šoku, ťažko sa jej dýcha, preto mali krátke prestávky. Počas toho ako odprevádzali poškodenú, táto začala aj krváčať. Krátko na to počas poskytovania pomoci poškodenej došli na miesto svedkovia D., ktorí po dohode s poškodenou naložili jej bicykel a odniesli ho preč. E. B. mal zavolať sanitku. Následne keďže bola veľká premávka, v podstate na popud spolujazdca odviezol vozidlo z miesta nehody na vedľajšiu cestu. Potom, keď došiel na miesto nehody policajti H., vozidlo pristavil, a taktiež bol privezený aj bicykel poškodenej. Uviedol, že policajtovi H. pomáhal aj policajti v civile I., ktorý nebol v tom čase v službe, a tento mal riadiť úkony vo veci. Je toho názoru, že otláčok hrozna je tou hlavnou stopou, ktorá dokazuje, že nehoda sa stala na ul. H. a nie K.. O pol roka po nehode sa ukázalo, že miesto zrážky, ktoré zadokumentoval policajti nie je v súlade, a preto bolo posunuté o 5 metrov. Obžalovaný ďalej poukázal na to, že policajti mimo služby I. manipuloval aj s bicyklom ako dôkazným materiálom a komunikoval s policajtom, ktorý spisoval zápisnicu. Je toho názoru, že prvotný náraz bol bicyklom do kolesa auta, eventuálne do blatníka nad kolesom. Poškodená sa následkom nárazu zosúvala na kapotu, a potom na predok auta. V ďalšom podrobne popísal spôsob akým sa nehoda vyšetřovala a ako sa manipulovalo aj s dôkazmi.

Poškodená C. D. vypovedala, že ako prišla na križovatku, tak obžalovaný stál na križovatke, to bol moment a následne bola vyvrátená do ľavej strany a mala vykrútenú a zlomenú ruku. Pomáhali jej sused D. E. s mladším, pričom ruka jej puchla. S bicyklom spadla do ľavej strany, ako keby si naňho ľahla, v tom ju to šuplo dopredu a s čelom a nosom narazila na betón. Pociťovala, ako jej šla krv z nosa. Susedia jej dali servítku. Auto do nej narazilo z boku prednou časťou. Potvrdila, že miesto zrážky označila keď

bola ošetrovaná v sanitke tak, že povedala, že miesto zrážky je tam, kde je krv. Potvrdila, že bicykel jej odniesol najmladší syn p. D. domov. Nevedela vysvetliť ako sa dostal svedok I., ktorý je jej sused na miesto nehody.

Svedok - poškodený U. B. prítomný v čase skutku nebol. Je majiteľom motorového vozidla I. J., na ktorom vznikla pri dopravnej nehode škoda. O dopravnej nehode sa dozvedel od svojho syna - obžalovaného. Poukázal na to, že z neznámych dôvodov pri riešení dopravnej nehody pomáhal policajt mimo služby I., ktorý má celý svoj život spojený s poškodenou, lebo je jej sused. Keďže chodil so svojim synom na niektoré úkony, vedel aj o zmene výpovedi poškodenej, ktorá inak označila miesto nehody na vyšetrovacom pokuse ako prvotne.

Svedok P. D. potvrdil, že poškodená je jeho susedka. K priebehu nehody sa vyjadriť nevedel, lebo tam došiel tesne po nehode. Potvrdil, že pozberali jeho synovia nejaké veci z nákupu a zobrali aj bicykel, ktorý odniesli. Poškodená mala krvavú tvár, ruky, dlane a krv bola aj na ceste. Keď už k nej prišli, tak jej krv tiekla. Nevie kto volal sanitku. Poškodená bola na prednej časti bicykla, nebola prehnutá cez volant, mala zlomenú ruku. Bicykel bol poškodený.

Svedok I. H. ako policajt dopravného inšpektorátu realizoval dopravnú nehodu. Keď došiel na miesto nehody, nebol tam ani bicykel ani motorové vozidlo. Prítomnosť bicykla zabezpečil prostredníctvom T. I., ktorý prišiel na miesto nehody. Svedok I. potom sa postavil na ul. H., zavrel premávku a odkláňal autá iným smerom. I. mu povedal, že pozná ľudí, ktorí zobrali bicykel poškodenej a zabezpečil jeho privezenie na miesto nehody. Zadokumentoval miesto dopravnej nehody, zaistil stopy, urobil fotky a nákresy. Tieto úlohy vykonával sám, lebo operačný dôstojník mu neposlal žiadnu pomocnú hliadku. Keď došiel na miesto nehody, poškodená bola v sanitke a bola v šoku, lebo mala zlomeninu. Vylučuje, aby sa priklonil v dokumentovaní v prospech niektorého z účastníkov nehody. Potvrdil, že vozidlo obžalovaného bolo zamerané na dvakrát. S nákupom poškodenej nemanipuloval, ani s bicyklom. Následne vo výpovedi ešte rozpísal ako zisťoval škody na bicykli a motorovom vozidle, a ako zadokumentoval prvú a druhú polohu motorového vozidla.

Svedok T. I. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že s poškodenou je bežný sused a bývajú v jednom paneláku, pričom v čase dopravnej nehody šiel okolo, preto podišiel ku kolegovi H., či mu netreba pomôcť a na jeho pokyn potom reguloval dopravu. Taktiež kolegovi podržal bicykel, aby ho vedel zadokumentovať. V čase jeho príchodu na miesto nehody bicykel tam nebol, už bol odvezený. Nevie ako kolega H. určil miesto zrážky, on pri tom nebol, a taktiež nebol pri určovaní polohy vozidla a v čase, keď bol prítomný, nevedel, že poškodenou je D..

Svedok K. B. vypovedal, že sedel ako spolujazdec obžalovaného v motorovom vozidle vpravo vpredu. S autom stáli na križovatke, a vtedy prišiel náraz z ľavej strany. Vystúpil z auta, pomohol poškodenej postaviť sa, zobral ju na bok. Bicykel sa dal na bok a privolała sa záchranka. Obžalovanému kázal posunúť vozidlo lebo zavádzalo v jazde ostatným autám. Na križovatke stáli a čakali, a vtedy do nich poškodená narazila. Automaticky otvoril dvere a poskytoval poškodenej pomoc. Zdvihol ju zo zeme a zobral ju na bok cesty. Potvrdil, že známi poškodenej naložili bicykel aj nákup a odviezli ho. Potvrdil, že poškodenú odprevádzal z miesta nehody, tak sa aj zastavili, a tak pomaly prechádzali k trávniku. Poškodenej sa krv z nosa spustila až následne. Potvrdil, že poškodená mala rozsypaný nákup, a keď podopieral a odprevádzal poškodenú, tak sa aj po niekoľkých krokoch zastavili a znovu pokračovali, pričom najprv prešli na trávnik a potom z trávnik na chodník. Inak zotrval po prečítaní na svojej výpovedi z prípravného konania.

Znalec K. N. P. R., P. na hlavnom pojednávaní zotrval na záveroch znaleckého posudku. V znaleckom posudku sa zaoberal analýzou nehodového deja z hľadiska pohľadu obžalovaného, ako i poškodenej. Dospel k záveru, že v okamihu zrážky sa obaja účastníci pohybovali. Uvedol, že nepozná akým spôsobom bola vykonaná obhliadka, vychádzal iba z jej výsledkov a poukázal, že pri obhliadke bol prítomný iný znalec. Pri analýze nehodového deja vychádzal z podkladov, ktoré boli znaleckej organizácii predložené. V mieste dopravnej nehody boli zdokumentované stopy označené č. 4 - kvapky na vozovke, 5 - miesto, kde podľa výpovedi cyklistky zostal bicykel, 6 - miesto, kde podľa výpovede cyklistky mala zostať po dopravnej nehode. V mieste dopravnej nehody nebola zadokumentovaná žiadna brzdná stopa, pričom z technického hľadiska nie je možné vylúčiť určitú odchýlku od stanovenej vzájomnej polohy vozidiel v čase vozidiel. Vozidlo I. bolo po dopravnej nehode premiestnené, a taktiež aj bicykel

poškodenej. Stopa č. 5 a č. 6 bola označená poškodenou a uvedené stopy sú z technického hľadiska prijateľné stopy č. 4 a aj polohy rozjazdeného nákupe. Vypočítal, že v čase nehody sa obžalovaný vozidlom pohyboval rýchlosťou cca 8 km/h a poškodená na bicykli rýchlosťou cca 10 km/h. Dospel k záveru, že priebeh nehodového deja, ktorý uviedol obžalovaný nezodpovedá poškodeniu vozidla I. a nezodpovedá ani stopám, ktoré boli zadokumentované v mieste dopravnej nehody a uvedený priebeh je nelogický nielen vo vzťahu ku koridoru, ktorým by musela jazdiť poškodená, ale aj k zadokumentovaným krvným stopám. Aby bolo možné vysvetliť vznik krvných stôp na vozovke podľa obžalovaného, potom by muselo dôjsť k premiestneniu tela cyklistky tak, že by sa táto nepohybovala priamo k okraju cesty, ale paradoxne smerom do stredu križovatky. Dospel ďalej k záveru, že opisom nehodového deja podľa poškodenej je možné logicky vysvetliť vznik všetkých stôp, a to či už na vozovke, bicykli alebo na vozidle. K zabráneniu dopravnej nehody mohlo dôjsť jedine, ak by obžalovaný, ktorý mal možnosť poškodenú vidieť, jej dal prednosť v jazde. Z jeho pohľadu poškodená nemohla zrážke zabrániť. K znaleckému posudku znalca N. C. uviedol, že za technickú príčinu nehody pre variant podľa stôp dospel k správne mu záveru a súhlasil so záverom znalca, že priebeh nehodového deja podľa obžalovaného je technicky neprijateľný. Ku znaleckému posudku Ing. M. uviedol, že znalec vychádzal pri spracovaní znaleckého posudku z výsluchu obžalovaného a nie z údajov z vyšetrovacieho pokusu. Výpočet zrážky a pohybu bicykla a cyklistky nepovažoval za správny lebo je nepravdepodobné, aby pri postavení bicykla voči stojacemu vozidlu došlo k odhodeniu bicykla smerom dozadu do takej miery ako to uvádza znalec. Aj pri opätovnom vypočítaní znalec zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku a následne rozobral aj krvné stopy, kde dospel k záveru, že znalci I. R. bola predložená zrejme horšia fotodokumentácia, ale v skutočnosti sú na tejto fotodokumentácii zachytené roztreky, ktoré sú v rôznych smeroch. Je toho názoru, že tam pohyb nebol, ale stotožňuje sa s tvrdením I. R., že tieto krvné stopy nevytváranú jazierko, ktoré by svedčilo o tom, že k takému defektu dochádza vtedy, keď so zranenej osoby vyteká krv, a táto leží bez pohybu. Uviedol, že keby bol pribratý do konania on znalec ako osoba, tak by na túto tématiku odpovedal, že sa mu neprináleží vyjadrovať sa ohľadom krvných stôp, ale z dôvodu, že sa jedná o znalecký posudok ústavu, tak použili všetky vedomosti, ako aj konzultáciu, aby na položenú otázku zodpovedne zodpovedali. Nebol však na katedre hydrodynamiky, aby tento prípad presne odkonzultoval, ale už sa stretol s takýmto prípadom vo svojej odbornej praxi. Z charakteru stopy krvi sa nedá usudzovať, z akej výšky dopadali na zem. Z charakterov týchto kvapiek nevie povedať, či osoba, ktorá krvácala mohla aj stáť, tie kvapky mohli dopadať tak, že ona mohla byť vo zvislej polohe tak, ako pri státi. Nevie, či poškodená vtedy vstala, zdvíhala sa, bola veľmi nízko a podobne. Keď zoberie všetky podklady, ktoré má k dispozícii to znamená charakter poškodenia bicykla, vozidla, konečnú polohu chodkyne, bicykla, tak má vysokú mieru technickej istoty, že vozidlo obžalovaného sa v čase zrážky pohybovalo, nevie sa však vyjadriť k obhliadke, nebol pri nej, pričom pri dopravnej nehode je veľmi dôležité, aby boli zadokumentované také stopy, aby sa dalo jednoznačne zistiť, či otery na bicykli, resp. aute sú čerstvého charakteru, pričom on osobne nebol pri týchto úkonoch a nevie sa vyjadriť o ich kvalite, iba predpokladá, že úkony mali byť vykonané objektívne. V ďalšom ešte poukázal, že je nelogická trajektória odchodu poškodenej z miesta nehody, lebo spravidla sa chodí najrýchlejším smerom mimo vozovku. Taktiež vo vzťahu k nákupe nemal úplnú istotu, kde bol nákup uložený, akým spôsobom pripevnený a podobne.

Znalec N. D. M. na hlavnom pojednávaní zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku. Znalec dospel k záveru, že miesto zrážky vozidla a bicykla sa nachádzalo v smere jazdy cyklistky. Predná časť vozidla nezasahovala do pomyselného pravého kraja vozovky ul. K.. Nebola zdokumentovaná riadne stopa po nákupe zameraním, a s touto stopou nebolo uvažované ani pri dokumentovaní dopravnej nehody. Konštatoval, že motorové vozidlo v čase zrážky stálo. Poškodená v čase zrážky premávala mimo cesty ul. K. a vozidlo v čase zrážky nezasahovalo do cesty na ul. K.. Obžalovaný v čase zrážky sa nachádzal prednou časťou vozidla 1,1 m za hranicou križovatky, ale nezasahoval do vozovky na ul. K.. Nesprávnym prvkom v technike jazdy poškodenej bolo, že premávala mimo vozovku s bicyklom na ul. K. a nereagovala, eventuálne oneskorene reagovala na stojace vozidlo. Poškodená nehode mohla zabrániť a obžalovaný jedine tak, keby s motorovým vozidlom cúvol za podmienky, že by mu to dovoľovala situácia za vozidlom. Znalec pri opätovnom výsluchu zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku. Vo vzťahu ku krvným stopám uviedol, že tieto sú nespochybniteľné, avšak nevedel sa podrobne k ich vzniku vyjadriť z dôvodu, že na toto nemá odbornú spôsobilosť. Logickým spôsobom argumentoval v čom bol nesprávny postup výpočtov znalca N. C., ako i znaleckého ústavu a zdôraznil, že poškodená musela naraziť do ľavej časti vozidla, do ľavej prednej pneumatiky, pričom dôkaz odtlačku - znaku nárazu bicykla nebol žiadnym spôsobom zadokumentovaný. Tiež uviedol, že v čase zrážky bicykle padol na ľavý bok, poškodená bola pod bicyklom, bicykel mala medzi nohami, čo tvrdí vo svojej výpovedi aj samotná

poškodená. Netvrdí, že znalec Ing. C. a ústav podali nepravdivé posudky, iba tvrdí, že ich výpočty nie sú doložené číslami.

Znalec I. I. R. z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Súdne lekárstvo na hlavnom pojednávaní zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku, ktorý vo veci vypracoval a poukázal na to, že na základe predloženej fotodokumentácie, ktorá je súčasťou prílohy znaleckého posudku je možné ustáliť, že pri takomto tvare krvných striekancov, ich rozmiestnenia, sa krvácajúca osoba mohla pohybovať pomalou chôdzou, prípadne mohla byť podopieraná inými osobami. Pri zohľadnení skutočností, že medzi týmito krvnými striekancami je určitá vzdialenosť, to znamená, že nie sú na jednom mieste, ani sa neprekrývajú je možné ustáliť, že tieto krvné striekance nevznikli v ležiacej polohe uvedenej osoby na zemi, kde by dochádzalo k vytekaniu krvi na jedno miesto s vytváraním tzv. krvného jazierka.

Súd prečítal na hlavnom pojednávaní z dôvodu, že došlo k úmrtiu znalca Ing. C. jeho znalecký posudok, v ktorom dospel k záveru, že miestom zrážky bola krvná stopa. Vozidlo obžalovaného v čase zrážky sa pohybovalo rýchlosťou 7,5 km/h a cyklistka 12 - 14 km/h. Poškodená narazila predným kolesom do ľavého boku predného nárazníka vozidla I. J.. Znalec N. C. vypracoval aj doplnok č. 1 k pôvodnému znaleckému posudku, kde miesto zrážky stanovil podľa postavenia bicykla a motorového vozidla. Poloha cyklistky v čase nárazu podľa verzii konečnej polohy vozidla a cyklistky podľa obžalovaného nemá technicky prijateľnú polohu pri pohybe. Verzia poškodenej má technicky prijateľnú polohu pri pohybe po ulici K.. Ako technickú príčinu nehody uviedol odbočovanie motorového vozidla I. vľavo pri vychádzaní z vedľajšej cesty, neskoré spozorovanie cyklistky idúcej po hlavnej ceste priamo a narazenie prednou časťou vozidla pri brzdení do bočnej pravej časti cyklistky, čím došlo k jej pádu na vozovku.

Znalec pri svojom výsluchu v prípravnom konaní (č.l.365) uviedol, že medzi znaleckým posudkom a jeho doplnkom došlo k zásadnému rozdielu pri určení miesta zrážky, lebo v pôvodnom znaleckom posudku bolo miesto zrážky uvažované v blízkosti konečnej dokumentovanej polohy bicykla v čase nehody a krvnej stopy označenej ako č. 4 a v doplnení znaleckého posudku miesto zrážky zohľadnilo konečné polohy bicykla uvádzané pri vyšetrovacom pokuse, pričom rádivé sa miesto polohy zrážky líši o cca 4 m.

Súd prečítal podľa § 268 ods.2 Tr. por. znalecký posudok znalkyne MUDr. S. S. z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a plastická chirurgia, ako aj jej výpoveď z prípravného konania, kde boli zobjektivizované poranenia poškodenej, ich spôsob liečby, ako aj príčinná súvislosť ich vzniku. V ďalšom znalkyňa poukázala na rozdiely, ktoré boli zistené a zadokumentované v jej znaleckom posudku a znaleckom posudku MUDr. K. N..

Na základe vyššie uvedených dôkazov, ako aj prečítaním všetkých listinných dôkazov zabezpečených v spisovom materiáli dospel okresný súd k správne záveru, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný, a preto ho podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora za predmetný skutok.

Okresný súd vykonal rozsiahle dokazovanie a správne vyhodnocoval dôkazy svedčiace v prospech i v neprospech obžalovaného. V neprospech obžalovaného svedčia dôkazy a to čiastočne výsluch poškodenej a závery znaleckých posudkov N. P. C. a Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline. V prospech obžalovaného svedčí jeho výpoveď, výpoveď svedka B., závery znaleckého posudku N. D. M. a I. I. R..

K odvolaniam, ktoré boli podané odvolací súd dodáva, že objektívne bolo zistené, že dňa 2.8.2018 v čase okolo 11.00 hod. v meste Spišská Nová Ves na križovatke V. H., K. došlo k zrážke medzi motorovým vozidlom I. J., ktoré riadil obžalovaný a bicyklom, ktorý riadila poškodená C. D.. Obžalovaný šiel po ulici H. smerom na K. a poškodená jazdila po ul. K.. Objektívne bolo zistené, že poškodená C. D. pri dopravnej nehode sa zrazila s motorovým vozidlom I. J. a utrpela poranenia a to odreninu v oblasti koreňa nosa a trieštivú vnútro klbovú zlomeninu dolnej časti vretennej kosti s posunom úlomkov s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 2 mesiace.

Odvolací súd dodáva, že základným nedostatkom celého prípravného konania a objektivizácie jeho záverov bolo, že tesne po dopravnej nehode boli z miesta činu odstránené jak motorové vozidlo I. J., tak i bicykel poškodenej a zadokumentovanie celej dopravnej situácie tým nebolo riadne vykonané. Pri určení miesta zrážky vychádzal policajt I. H. z výpovede poškodenej, ktorá v tom čase bola ošetrovaná v sanitnom vozidle, že miesto zrážky je tam, kde sú krvné stopy. Táto nesprávnosť sa následne prejavila

aj pri vypracovaní znaleckého posudku Ing. P. C., ktorý určil najprv miesto zrážky podľa krvných stôp a v doplnku k znaleckému posudku podľa postavenia bicykla a motorového vozidla. Znalecký ústav, ktorý bol do konania pribratý určil miesto zrážky podľa výpovedi poškodenej počas vyšetrovacieho pokusu a zo stôp poškodenia na motorovom vozidle a bicykli. Znalec N. D. M. určil miesto zrážky na základe stôp, ktoré boli zadokumentované mimo úrovne ul. K. a zároveň konštatoval, že motorové vozidlo v čase zrážky stálo, pričom v predchádzajúcich znaleckých posudkoch znalci konštatovali, že boli tak cyklistka, ako aj vozidlo obžalovaného v pohybe.

V ďalšom odvolací súd nespochybňuje podstatu záverov znaleckých posudkov, ani ich doplnkov, avšak jednoznačne je toho názoru, že údaje, z ktorých znalci pri svojich výpočtoch vychádzali, neboli úplne hodnoverné. Každý z účastníkov totiž v inom štádiu inak popisoval miesto zrážky, postavenie bicykla, postavenie motorového vozidla, s čím mali korešpondovať krvné stopy a stopa po rozjazdenom nákupe. Je potrebné poukázať aj na výpoveď samotnej poškodenej, ktorá v prípravnom konaní (č.l. 40) tvrdila, že bola presvedčená, že motorové vozidlo jej dáva prednosť v jazde, nakoľko šla po hlavnej ceste a tesne predtým, ako sa k tomuto vozidlu priblížila, vodič tohto vozidla prudko pridal, začal odbočovať doľava, čiže sa vyrútil smerom na ňu a prednou časťou auta naradil do jej predného kolesa. Už toto vyjadrenie poškodenej nekorešponduje so závermi znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva, Žilinskej univerzity v Žiline, ktorý konštatoval, že vodič motorového vozidla sa pohyboval rýchlosťou 8 km/h. V prípade, ak by sa vozidlo pohybovalo tak, ako to tvrdí poškodená, utrpela by podstatne väčšie devastačné poranenia a bolo by väčšie poškodenie motorového vozidla i bicykla. Samotná poškodená vo svojej výpovedi zo dňa 11.2.2019 (č.l. 193 - 194) tvrdila, že počas nehody utrpela šok a v podstate na všetky podstatné otázky, ktoré jej boli kladené odpovedala slovíčkom „neviem“. Na druhej strane už o mesiac neskôr dňa 18.3.2019 v zápisnici o vyšetrovacom pokuse (č.l. 278) už jednoznačne ukázala, v akej polohe bolo auto, kde sa nachádzal bicykel a umiestnila aj figurínu. Zároveň potvrdila, že pôvodne uviedla policajtovi miesto zrážky tam, kde bola krv, keď sedela a bola vypočúvaná v motorovom vozidle.

Obhajoba obžalovaného, ktorá korešponduje aj s výpoveďou svedka B. nebola znaleckým dokazovaním jednoznačne vyvrátená. Ani znalecký ústav nevedel jednoznačnú odpoveď na všetky otázky, ktoré by bolo potrebné vo veci objasniť, pričom vychádzal z konštatovania, že pohyb cyklistky by bol podľa tvrdenia obžalovaného nelogický, avšak tento údaj nevychádza z výpočtov, ktoré boli vo veci vykonané. Je to iba osobný názor znalca. Samotná poškodená tiež vypovedala, že v čase, keď po nehode vstávala, mala bicykel medzi nohami. Z uvedeného logicky vyplýva, že v čase, keď došlo k zrážke, nemohlo ju odhoditiť ďaleko od motorového vozidla. Z výpočtu rýchlosti navyše vyplýva, že ani bicykel a v prípade preukázania ani motorové vozidlo sa nepohybovalo rýchlo, preto aj nákup, ktorý mala uložený v košíku bicykla, nemohol spadnúť ďaleko od miesta zrážky, práve naopak. Znalci pritom nepočítali s variantom stopy po rozjazdenom nákupe, lebo tvrdili, že nemali vedomosť, kde nákup bol uložený, v ktorom momente spadol z bicykla, či nebol premiestnený a podobne. Podľa názoru súdu nákup z bicykla spadol najpravdepodobnejšie počas nárazu bicykla do auta, lebo vychádzajúc z tvrdenia poškodenej, táto pred zrážkou jazdila bez problémov.

K znaleckému posudku ústavu je potrebné v ďalšom poukázať, že dokazovaním bolo objasnené podľa výpovede svedka D., ktorý uviedol, že pozbieral časť rozsýpaného nákupu poškodenej a časť tam nechal, preto je reálne možné, keď svedok B. odprevádzal poškodenú, mohli ešte nepozbieraný nákup obchádzať, tým sa vysvetľuje aj názor ústavu (doc. Ing. R., PhD.), ktorý hodnotil chôdzu poškodenej po nehode ako nelogickú, lebo nešla priamo z miesta nehody preč, čo na druhej strane vysvetlil svedok B., keď potvrdil, že keď poškodenú odprevádzal, tak išli kľučkovane, občas sa zastavili. Nedá sa nevsimnúť si aj určitú premotivovanosť znalca doc. Ing. R. PhD. (č.l. 36) rozsudku kde nad rámec svojho úkonu hodnotí znalecký posudok znalca I. I. R. a jeho závery v oblasti hodnotenia krvných stop, tieto prispôsobuje svojím záverom, pričom napokon v podstate súhlasí so závermi I. I. R. a poukazuje na to, že predmetnú záležitosť nekonzultoval s odborníkmi z hydrodynamiky, ale vychádzal iba z vlastných skúseností. Aj vo vzťahu k oterom na bicykli je potrebné poukázať na jednoznačnú situáciu, že bicykel bol z miesta nehody odvezený cudzími ľuďmi a následne cudzími ľuďmi privezený späť. Z toho vyplýva, že zistené otery nemuseli byť spôsobené iba pri dopravnej nehode, ale mohli byť spôsobené aj manipuláciou s bicyklom v čase, keď bol odvezený z miesta dopravnej nehody a následne prinesený späť. Už celé zadokumentovanie nehody prostredníctvom policajta I. H. postráda prvky objektivity, keď mu pri tom pomáhal policajt mimo služby T. I., ktorý bol navyše známym a susedom poškodenej C. D.. Aj keď T. I. tvrdil, že v čase, keď bol prítomný na mieste dopravnej nehody nevedel, že poškodenou

je C. D., táto skutočnosť bola vyvrátená tvrdením policajta I. H., ktorý potvrdil, že privezenie bicykla späť zabezpečil prostredníctvom policajta mimo služby T. I..

Je potrebné uviesť, že znalecký posudok je dôkaz ako každý iný ak je zabezpečený zákonným spôsobom. K znaleckému posudku ústavu je potrebné uviesť, že pri hodnotení svojich záverov a to ako dospel k miestu zrážky, z čoho vychádzal, ako hodnotí výpovede, hlavne ich logickosť, zaoberá sa tuhosťou košíka na bicykli, rozsýpaným nákupom, krvnými stopami, poškodením bicykla a motorového vozidla, hodnotením iných znaleckých posudkov, pričom jednoznačne zotrváva na záveroch svojho znaleckého posudku, ale zároveň nemožno prehliadnuť to, že vždy poukazuje na tú skutočnosť, že k predmetným záverom dospel na základe dodaných dôkazov, ktoré on samostatne nezabezpečoval a nebol prítomný pri zabezpečovaní.

Odvolací súd dáva jednoznačne do pozornosti, že ústav by spracoval znalecký posudok na základe „akýchkoľvek údajov“, ktoré by dostal k dispozícii (viď výpoveď znalca doc. Ing. R., PhD. č.l.18, riadok 6 – 9 zhora rozsudku okresného súdu). Schopnosť ústavu zaujať stanovisko je technicko-vedecká kategória, ktorá nie je paralelná s právnym ponímaním a hodnotením dôkazov zákonným spôsobom v súdnom konaní, najmä ak existujú tak vážne nedostatky pri zabezpečovaní dôkazov ako to bolo v tomto konkrétnom prípade. Možno konštatovať, že všetky tri znalecké posudky, resp. ich doplnky sú technicky formálne dobre spracované, majú logické závery, ktoré si v niektorých veciach logický, vzájomne oponujú, ale z dôvodu neodstrániteľných nedostatkov z prípravného konania pri zabezpečení miesta dopravnej nehody sú ich závery v niektorých častiach teoretické a to jak v prospech, tak aj v neprospech obžalovaného, čo v danom prípade pri absencii ďalších dôkazov (napr. výpovedí svedkov) jednoznačne nepostačuje na uznanie viny obžalovaného.

Podľa § 307 ods.1 písm. c) Tr. por. ak tento zákon neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť aj poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Poškodená sa podaným odvolaním domáhala zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o vine obžalovaného.

Podľa § 316 ods.1 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou. ...

S poukazom na vyššie uvádzané skutočnosti sa odvolací súd nestotožnil s dôvodmi odvolania prokurátora ani poškodenej, ale v plnom rozsahu sa stotožnil s dôvodmi napadnutého rozsudku okresného súdu, lebo ani po doplnení dokazovania sa nepodarilo jednoznačným spôsobom dospieť k vine obžalovaného, preto odvolanie prokurátora zamietol podľa § 319 Tr. por. a odvolanie poškodenej podľa § 316 ods.1 Tr. por. ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.